

6. ARGUMENTACIÓ

6.1. DEFINICIÓ DEL TEXT ARGUMENTATIU

L' **argumentació** és l'exposició d'un raonament convincent, l'expressió de les pròpies opinions d'una manera lògica i raonada. La finalitat d'un text argumentatiu pot variar; l'emissor pot voler donar la seva opinió sobre un tema determinat. Però també pot voler convèncer el receptor de la bondat dels seus arguments. O, fins i tot, pot voler persuadir-lo que actuï d'una manera determinada. Sempre que expressem una opinió pròpia o justifiquem una idea estem produint un text argumentatiu. Com a tal, tota argumentació ha d'exposar les idees clarament perquè el receptor pugui actuar o rebatre-les amb nous arguments.

6.2. TIPUS D'ARGUMENTACIONS

Hi ha diversos tipus d'argumentacions, segons la manera com es relacionen les opinions i els arguments corresponents.

- L'argumentació **senzilla** és aquella que es basa en un sol argument.
- En l'argumentació **múltiple** , en canvi, es donen diversos arguments. Les argumentacions múltiples poden ser **coordinades** , i, en aquest cas la suma d'arguments justifica l'opinió, o bé **subordinades** , cas en què cada argument prové, llavors, de l'anterior.
- Encara hi ha un tipus especial d'argumentació: la **contraargumentació** . En una contrargumentació, no es pretén tant defensar l'opinió pròpia com rebatre la de l'altre. En una discussió o bé en un debat, cadascun dels interlocutors defensa una determinada posició, que ha de ser qüestionada pels altres. Quan es defensa una argumentació, no es pot continuar si no es desmunten les crítiques de l'adversari. La contraargumentació ha d'estar basada també en arguments lògics i racionals. Massa sovint, però s'utilitzen estratègies que denoten pocs recursos, com ara fer referència a la qualitat de l'interlocutor o bé tractar els arguments de l'interlocutor d'exagerats, banals, irracionals, incoherents o massa tècnics.

Trobem textos argumentatius en els editorials i els articles d'opinió dels diaris, en el món de la publicitat, en els judicis, concretament en les exposicions de l'advocat defensor i del fiscal, en les homilies i els sermons, en les taules rodones i els debats televisius i radiofònics, en els mítings electorals i, en general, en l'oratòria política.

6.3. ESTRUCTURA DELS TEXTOS ARGUMENTATIUS

En un text argumentatiu, és força freqüent que hi hagi, d'entrada, una **introducció** , que intentarà captar l'interès del receptor (**captatio benevolentiae**). Es pot començar per una pregunta retòrica, una citació d'autoritats, una anècdota, un avanç de la tesi defensada, etc. La introducció bàsicament ha de servir per a enunciar un tema i donar-ne l'opinió a favor o en contra: la **tesi** . En la part central

o **desenvolupament** , es defensa la tesi mitjançant **arguments** i **subarguments** , que sovint aniran acompanyats de **proves** que en demostraran la validesa. L'emissor pot també anticipar-se a les possibles objeccions del receptor, interposant arguments en contra de la seva tesi, que ell mateix podrà rebatre amb contraarguments. Finalment, la conclusió ha d'exposar d'una manera ben clara la idea o tesi defensada.

6.4. RECURSOS DELS TEXTOS ARGUMENTATIUS

- L'emissor està molt implicat en l'argumentació. Per això sovinteja l' **ús de la primera persona** (singular o plural) i **verbs** com *penso opino*, etc, acompanyats d'expressions com *personalment*, a *parer meu* , etc .
- La **sintaxi** de l'argumentació és **complexa** . Per a encadenar d'una manera lògica els arguments s'hi utilitzen oracions llargues, amb moltes coordinades (especialment il·latives i adversatives) o subordinades (sobretot causals, finals i consecutives). Per això abunden els **connectors** : causals, finals, il·latius i consecutius, condicionals, adversatius i concessius.
- Per tal d'ordenar el discurs i aclarir les idees s'utilitzen **locucions adverbials** i **nexes** que indiquen ordre en l'exposició d'idees.
- Per a reforçar les pròpies opinions, es pot recórrer també a les **citacions d'autoritat** o les **opinions de personalitats** de vàlua reconeguda: filòsofs, literats, etc. La utilització de frases fetes, com a expressió d'opinions generalment acceptades pel poble, és també un bon recurs.
- Predomina la funció conativa. Per a interpel·lar el receptor s'usen sovint **preguntes retòriques** , que no esperen cap resposta però que, en canvi, atreuen l'atenció del receptor i el predisposen a respondre en el sentit que pretén l'emissor.
- La utilització de **figures retòriques** com la comparació, la metàfora, l'antítesi, el paral·lelisme, la repetició de paraules clau, l'ús d'exemples o paràboles, a més d'embellir l'argumentació, la fan més comprensible i, per tant, més convincent.

6.5. EXEMPLE DE TEXT ARGUMENTATIU

TEMA

La llei d'estrangeria a Espanya

INTRODUCCIO

La Declaració Universal dels Drets Humans, aprovada per l'ONU el 1948, reconeix a l'article segon drets i llibertats idèntiques per a tots els habitants del planeta, sense distinció de raça o lloc de naixement.

ARGUMENTACIÓ PRINCIPAL

OPINIÓ 1 / TESI

La llei d'estrangeria espanyola de 1985, com gairebé totes les dels països desenvolupats, procura atènyer-se al text legal d'aquella declaració però, inevitablement, vulnera -si no en la lletra, sí en l'esperit- la intenció de la declaració.

REGLA GENERAL No hem d'oblidar que legalitat i justícia no són conceptes necessàriament sinònims.

ARGUMENT 1

El fet de negar a un altre ésser humà l'accés a les fonts de treball i de desenvolupament econòmic que no troba dins les seves fronteres, s'oposa clarament al desig d'igualtat universal que ha cultivat Occident des de la Revolució Francesa.

CONTRAARGUMENTACIÓ

Contraargumento: Cert és que proporcionar als immigrants el mateix tractament legal que als ciutadans d'un país sol provocar tensions socials i el desenvolupament d'actituds xenòfobes per part de la població nativa.

Refutació: Però refugiar-se en raonaments d'aquest tipus per justificar lleis injustes i aplicacions repressives d'aquestes lleis revela una visió política d'un abast molt reduït.

ARGUMENT 2

Les lleis d'immigració pretenen ser principalment mecanismes reguladors.

REGLA GENERAL

Tota regularització és excepcional i mai no es pot convertir en permanent.

CONCLUSIÓ

Per tant, la llei d'estrangeria hauria d'estar sotmesa a un procés de revisió continu. Només una adequació constant a la realitat permetria que la legalitat estigués, en la major mesura possible, al servei de la justícia. En aquest exemple s'utilitza una argumentació deductiva: s'explicita la tesi al principi del text. Després, en el cos de l'argumentació, es passa a la consideració, valoració, discussió i rèplica d'altres idees i opinions, així com a la modificació, justificació, fonamentació o consolidació de les idees i opinions pròpies en funció dels arguments adduïts al llarg del debat. L'argumentació es tanca, finalment, amb una conclusió on es reafirma la tesi de partida.